

РЕШЕНИЕ

№ 1815

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11358** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба Д. С. С. от [населено място], [улица], против Решение № 4082/01.11.2022 г., постановено по НАХД № 10155/2022 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 135 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 21-4332-018519/09.09.2021 г., издадено от началник група към СДВР, отдел "Пътна полиция" СДВР, с което на касатора, на основание на основание чл.175, ал.1, т.4 ЗДвП са наложени : административно наказание „глоба” в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 3 месеца за нарушение по чл.103 ЗДвП; на основание чл.183, ал.1, т.1, предл.2 ЗДвП административно наказание „глоба” в размер на 10 лева за нарушение по чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП, и на основание чл.183, ал.1, т.1, предл.3 от ЗДвП административно наказание „глоба” в размер на 10 лева за нарушение по чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП.

В жалбата са изложени доводи за неправилност на първоинстанционното решение, поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Поддържа се, че нарушението не е доказано по безспорен начин а доказателствения материал е бил тълкуван погрешно.Иска се отмяна на решението и отмяна на процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не е представляван.

Ответникът по касация – Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, не се явява, не е представляван и не заявил становище по основателността на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно определение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Настоящият съдебен състав намира, че първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка в конкретния случай, противно на твърденията в касационната жалба. Изводите досежно фактите по делото в пълна степен се подкрепят от събрания доказателствен материал. Преценката за правилност и за безспорна установеност на фактите от значение за предмета на настоящото производство почива на правилна правна интерпретация на събрания в хода на съдебното следствие пред първата инстанция доказателствен материал. Настоящият съдебен състав споделя установената от СРС фактическа обстановка, поради което счита, че не е нужно да я преповтаря.

По отношение изричните възражения, касаещи установената от СРС фактическа обстановка, касационният състав намира, че е нужно да отбележи, че събраните в хода на съдебното производство пред районния съд гласни доказателствени средства са анализирани подробно от решаващия състав на съда. Изложени са мотиви, които дават възможност да се изгради ясна преценка относно причините дадени свидетелски показания да се приемат. Правилно съдът е определил показанията като подробни, задълбочени и вътрешно балансирани, отразяващи вътрешните адекватно вътрешните му възприятия. Касационният съд намира доводите на съда за правилни, поради което не е допуснато съществено процесуално нарушение от съда при формиране на крайните му изводи досежно фактите по делото.

Решението е валидно и допустимо, като при постановяването му не са допуснати процесуални нарушения обуславящи отмяната му. От процесуална и материална гледна точка същото е законосъобразно и не се констатира наличие на касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Съдът подробно е изследвал развитието на административнонаказателното производство и е достигнал правилни изводи, че в хода му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Правилен е извода, че съставения АУАН, както и издаденото въз основана него НП имат необходимото по закон съдържание, като са спазени давностните срокове по чл. 34 ЗАНН. Съдът подробно е анализирал събрания в хода на съдебното следствие доказателствен материал и е изложил в достатъчна степен мотиви по отношение на въпроса кои доказателства се кредитират с доверие и кои не. В кредитираните от съда доказателства и свидетелски показания няма противоречие по отношение на съставомерните обективни признаци на извършеното нарушение. Волята на съда и изводите му, са изградени по вътрешно убеждение въз основа на допустими,

необходими и безпротиворечиви доказателства Административнонаказващият орган и актосъставителя са спазили процесуалните правила и са издали законосъобразни актове, съдържащи необходимия минимум от информация, необходим за правилното възприемане на повдигнатото административнонаказателно обвинение и за пълноценното организиране на защитата на наказаното лице. В тази връзка съдът преценява възраженията за допуснати процесуални нарушения като неоснователни.

Безспорно са установени обективните признаци на всяко едно от нарушенията, поради което правилно и законосъобразно касаторът е санкциониран, като наложените наказания кореспондират с предвидените в съответните санкционни норми наказания. Оспорването на установените факти, които са обусловили ангажирането на административнонаказателната отговорност на касатора е голословно и не са представени никакви доказателства, опровергаващи изложеното в АУАН и НП. От друга страна, юридическите факти, обусловили административнонаказателната отговорност на касатора са безспорно доказани, поради което материалния закон е правилно приложен.

В рамките на дължимата от касационната инстанция проверка не се констатира наличие на касационни основания. Решението на СРС не страда от твърдените пороци, като същото е в съответствие с приложимите материално-правни норми, а при постановяването му съдът не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила.

По тези съображения решението на СРС е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила, а жалбата да бъде отхвърлена. Не са налице касационни основания по чл. 348 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Разноски от страните не са поискани, поради което съдът не присъжда такива.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4082/01.11.2022 г., постановено по НАХД № 10155/2022 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 135 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.